

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/194/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616204754
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3616204754.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD. s.r.o., so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., o zaplatenie 1 152,13 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 1Csp/23/2016 -144 zo dňa 02. júla 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku III. o trovách konania z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 305,52 eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 08.03.2014 do zaplatenia, do 4 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie zhrnul skutkové okolnosti, zistené vykonaným dokazovaním. Zistil, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 25.05.2010 zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur s úrokovou sadzbou 25 % ročne, výškou splátky 41 eur mesačne, splatnosťou prvej splátky 14.06.2010, počtom splátok 70, splatnosťou splátky k 14. dňu kalendárneho mesiaca, konečnou splatnosťou úveru 14.03.2018, celkovou výškou nákladov 1.377,12 eur, pričom RPMN úveru bola 29,9 % a priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy bola 24,14 %. Žalobca zmluvu uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Zmluva má formu zmluvného formulára, jej súčasťou sú obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Žalobca písomným podaním zo dňa 07.03.2014 vyzval žalovanú na predčasné splatenie úveru, ktorého výšku vyčíslil na 1.589,33 eur. Žalovanú vyzval na jeho splatenie v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Žalovaná čerpala úver vo výške 1.500 eur, do dňa podania žaloby žalovaná zaplatila na úver spolu sumu 1.194,48 eur.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1,2, § 4 ods. 1,2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 517 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, nariadením vlády SR č. 87/1995 Zb. a uviedol, že medzi stranami vznikol záväzkový vzťah titulom uzavretej zmluvy o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru. Na základe uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 70 mesačných splátkach vo výške 41 eur. Uzavretá zmluva je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, pre ktorú je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť.

Úver poskytnutý žalovanej túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a žalovaná nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy. Do zmluvy sa dopĺňali len identifikačné údaje dlžníka, informácie o poskytnutom úvere a spôsobe výplaty úveru, dátum a podpisy. Súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Žalobca ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovaná zmluvu podpísala v postavení spotrebiteľa, pretože spotrebiteľský úver jej bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah vzniknutý z úverovej zmluvy preto dopadá právna ochrana vyplývajúca z § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa.

4. Súd prvej inštancie skúmal obsah zmluvy o úvere z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a konštatoval, že medzi povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré však v predloženej úverovej zmluve absentujú. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať nároky, na ktoré nemá právo. V zmluve je uvedený len dátum splatnosti prvej a poslednej splátky a termín splatnosti ďalších splátok v 14. deň kalendárneho mesiaca. Jedná sa však o termín splatnosti splátky ako celku, zahŕňajúcej tak istinu ako aj úroky, výška týchto jednotlivých súčastí splátok však nie je zrejma. Zmluva obsahuje len údaj o celkovom počte splátok 70 a výške mesačnej splátky 41 eur. Z toho ale potom nie je zrejme, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov. Primárnemu účelu spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana, však zodpovedá len taký výklad ustanovenia §4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu nemôže učiniť za dost' zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Zmluva ďalej neobsahuje v zmysle § 4 ods. 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch údaj o celkovej výške, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom v zmluve je uvedená iba celková výška nákladov v sume 1.377,12 eur a drobným písmom v článku 4.1 OP je jednu vetou uvedené, že súčet celkovej výšky úveru uvedenej v zmluve o úvere, úrokov, sankčných úrokov, poplatkov a ostatných nákladov podľa zmluvy o úvere predstavuje výšku zmluvného záväzku klienta voči banke. Tento údaj je však podľa názoru súdu nepostačujúci, nakoľko podľa § 4 ods. 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch medzi základné náležitosti zmluvy patrí aj údaj o celkovej výške poskytnutého spotrebiteľského úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a teda tento údaj musí byť vyčíslený a nie je možné používať iba odkaz na súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Vzhľadom na uvedené chýbajúce náležitosti zmluvy súd vyhodnotil úver poskytnutý žalovanej za bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Žalovanej bolo na základe úverovej zmluvy poskytnuté peňažné plnenie vo výške 1.500 eur, žalovaná celkom zaplatila žalobcovi do dňa podania žaloby sumu 1.194,48 eur. Z dôvodu porušenia zmluvných podmienok žalovanou (nesplácanie úveru riadne a včas) žalobca upozornil žalovanú na možnosť zosplatnenia dlhu a následne žalobca zaslal žalovanej výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 07.03.2014 a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Nakoľko sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 305,52 eur ako rozdiel medzi poskytnutou sumou 1.500 eur a zaplatenou sumou 1.194,48 eur. Nakoľko sa žalovaná dostala preukázateľne do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok aj na úroky z omeškania, ktoré žalobcovi priznal odo dňa 08.03.2014 (odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru) v žalobcom uplatnenej sadzbe 5,25% ročne, ktorá je v súlade s vykonávacím predpisom. Vo zvyšnej časti s poukazom na uvedené súd žalobu zamietol.

5. O dlhšej lehote na plnenie rozhodol súd prvej inštancie podľa § 232 ods. 2,3 CSP a o trovách konania podľa § 255 ods. 1,2 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil tak, že žalobe vyhovie. V odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, h/ CSP. Uviedol, že podľa rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016 nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok. Zároveň súdny dvor dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. V tomto smere poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 i rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11Co/39/2016 zo dňa 11.04.2017. Neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná banálnym matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ktoré údaje zmluva obsahuje. Zdôraznil, že súdy sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy a aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

9. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

10. Žalobca síce v odvolaní deklaroval odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/ a h/ CSP, avšak z hľadiska obsahu odvolania (§ 124 ods. 1 CSP), odvolacia námietka žalobcu spočívala v nesprávnom právnom posúdení veci, teda v odvolacom dôvode podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

11. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. V prejednávanej veci uplatnil žalobca proti žalovanej nárok na zaplatenie 1 152,13 eur s príslušenstvom. Nárok na plnenie proti žalovanému vyvodzoval z úverovej zmluvy č. 3957403210 zo dňa 25.05.2010, uzavretou medzi jeho právnym predchodcom (Poštová banka, a.s.) ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úver 1 500,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 25 %, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 70 pravidelných mesačných anuitných splátkach, splatných vždy k 14. dňu v mesiaci, po 41,- eur, počnúc dňom 14.06.2010. Celková výška nákladov spotrebiteľa bola 1 377,12 eur, dátum konečnej splatnosti 14.03.2018, RPMN úveru 29,9 % a priemerná RPMN 24,14 %. Žalovaná dlh neplnila včas a riadne, pričom listom zo dňa 07.03.2014 veriteľ na základe zmluvy vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru. Súd prvej inštancie v časti zamietol žalobný návrh žalobcu z dôvodu, že úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzal v prvom rade zo skutočnosti, že v zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom zmluva neobsahuje údaj o tom, z čoho pozostáva úverová splátka s tým, že osobitne pri každej jednotlivjej splátke malo byť zvlášť uvedené, aká suma predstavuje výšku samotnej splátky, aká suma predstavuje úroky z úveru prípadne ďalšie náklady spotrebiteľa. Ďalej podľa názoru súdu prvej inštancie zmluva neobsahuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. e/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o celkovej výške úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

13. Odvolací súd sa s týmto právnym posúdením uplatneného nároku nestotožnil.

14. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

16. Podľa § 4 ods. 2 písm. e/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

17. Podľa § 4 ods. 3 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

18. Ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola účinná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“).

19. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa prípadnej poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

20. Smernice sú špeciálnym typom právnej normy práva EÚ. Ich špeciálnosť spočíva v tom, že sú záväzné pre členské štáty vzhľadom na dosiahnutý výsledok, pričom forma a metóda dosiahnutia daného výsledku sa ponecháva na členské štáty. Pretože smernice nezaväzujú a nezakladajú práva priamo fyzickým ani právnickým osobám, vyžaduje sa ich implementácia do vnútroštátneho právneho poriadku, ktorej úlohou je zabezpečiť harmonizáciu právnych predpisov členských krajín EÚ. Okrem priameho účinku smerníc, ktorý nastáva vždy len a výlučne po splnení konkrétnych podmienok (márne uplynutie lehoty na transpozíciu smernice, žiadna alebo nesprávna implementácia, dostatočná jasnosť smernice, tak aby umožnila bezprostrednú aplikáciu, nepodmienený vznik práva vyplývajúceho zo smernice, ktorý si na vyvolanie právnych účinkov nevyžaduje prijatie ďalšieho právneho aktu, priamy účinok nesmie založiť povinnosti jednotlivcom, a to tak fyzickej, ako aj právnickej osobe), európske právo smerniciam priznáva i tzv. nepriamy účinok, založený na eurokonformnej interpretácii vnútroštátneho práva (rozhodnutie ESD Marleasing, C-106/89), ktorý znamená, že smernica je aplikovateľná nielen vo vertikálnom ale i v horizontálnom type právnych vzťahov. Krajský súd zdôrazňuje, že v spojených prípadoch C-240/98 - C 244/98 Océano Grupo Editorial SA, ROcio Murciano Quintero (C-240/98) a Salvat Editores SA v José M. Sánchez Alcón Prades (C-241/98), José Luis Copano Badillo (C-242/98), Mohammed Berroane (C-243/98), Emilio Vinas Feliu (C-244/98) Súdny dvor ES konštatuje povinnosť národného súdu pri aplikácii ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné, vo svetle presného znenia a účelu smernice. K obdobnému záveru dospel Súdny dvor EÚ opakovane, napr. vo veci Kofoed, C-321/05.

21. Súd prvej inštancie teda síce správne prioritne na vec aplikoval slovenské hmotné právo, platné a účinné ku dňu, v ktorom nastali rozhodujúce skutočnosti, t.j. ku dňu uzavretia zmluvy, avšak nemožno opomenúť ani jeho povinnosť eurokonformného výkladu príslušnej právnej normy, a to vo svetle a zmysle príslušného komunitárneho predpisu. Z tohto dôvodu je nutné ustanovenia smernice 2008/48/ES, v prejednávanej veci konkrétne čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice, použiť ako interpretačné pravidlo pri aplikácii vnútroštátneho práva. Z ústavnoprávneho hľadiska Slovenskej republiky je v prvom rade dôležité, aby nešlo o výklad contra legem vnútroštátneho práva.

22. Berúc do úvahy uvedené potom ust. 4 ods.2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch (a následne § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 11.06.2010) možno za použitia teleologického, gramatického i eurokonformného výkladu vykladať tak, že zákonodarca vyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala údaj o výške, počte a termínoch splátok, ktoré už v sebe zahŕňajú istinu, úroky i iné poplatky a nie tri rôzne samostatné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, o výške, počte a termínoch splátok úrokov a o výške, počte a termínoch splátok poplatkov. Uvedenému napokon nepriamo nasvedčuje i historický výklad, keď s účinnosťou od 01.05.2018 bolo zákonom č. 279/2017 Z.z. o bankách zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. novelizované tak, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je už len výška, počet, frekvencia splátok (a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia).

23. Odvolací súd v tomto smere poukazuje i na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. h/ a i / smernice 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu listiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Podľa citovaného rozsudku predmetný článok smernice (10 ods. 2 písm. h/) ustanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

24. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že úverová zmluva zo dňa 25.05.2010 obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom nebolo povinnosťou veriteľa, vzhľadom na to, že strany si dojednali fixné anuitné splátky, obsahujúce ako splátku istiny, tak i splátku úrokov, špecifikovať v zmluve samostatne údaj o výške, počte a termínoch splátok úrokov, resp. pripájať k zmluve amortizačnú tabuľku, obsahujúcu takýto údaj.

25. Pokiaľ ide o náležitosť zmluvy o úvere zo dňa 25.05.2010 podľa § 4 ods. 2 písm. e/ zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí o.i. obsahovať celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

26. V zmluve zo dňa 25.05.2010 sa uvádza výška úveru, poskytnutého žalovanej ako suma 1 500,-eur. V konaní nebolo zistené, že by veriteľ žalovanej túto sumu neposkytol, resp. že by jej poskytol úver (teda peňažné prostriedky) v odlišnej výške. Zákon č. 258/2001 Z.z., ktorým sa zmluva na základe § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spravuje, neobsahoval povinnosť dodávateľa, uviesť v zmluve o úvere i celkovú čiastku peňažných prostriedkov, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako mylne argumentuje súd prvej inštancie, táto povinnosť bola stanovená až zákonom č. 129/2010 Z.z. pre právne vzťahy, vzniknuté po 10.06.2010, a to ust. § 9 ods. 2 písm. h/, pričom i citovaný zákon jednoznačne rozlišuje medzi pojmom výška úveru (§ 9 ods. 2 písm. e/) a pojmom celková suma, ktorú musí spotrebiteľ z právneho vzťahu dodávateľovi zaplatiť, ktoré údaje z hľadiska logického i gramatického výkladu predstavujú rozdielne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru odvolacieho súdu úverová zmluva zo dňa 25.05.2010 tak obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/ zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku poskytovaného úveru.

27. Záver súdu prvej inštancie o tom, že úver sa považuje v dôsledku absencie uvedených dvoch zákonom vyžadovaných údajov za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch potom nie je dôvodný.

28. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov konania a v rozsahu zrušenej časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom je právny názor odvolacieho súdu záväzný (§ 391 ods. 3 CSP).

29. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rešpektujúc vyššie popísané právne závery ohľadne toho, že žalobcom poskytnutý úver nie je z popísaných dôvodov bezúročný a bez poplatkov, za súčasného

zohľadnenia úhrad žalovanej, opätovne vec preskúma, pričom sa bude zaoberať správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov a vo veci opätovne rozhodne.

30. Toto uznesenie prijal Krajský súd Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).